

Absolvent hýbe miliardovým filmovým byznysem

Už dva bývalí absolventi fakulty informatiky se objevili na titulní straně slovenského magazínu Forbes. Na seznam mladých talentů 30 pod 30 se teď po Andreji Pančíkovi dostal i Jakub Jurových, technický ředitel startupu Operam, firmy, která spolupracuje na propagaci filmů hollywoodských studií.

Jakub toho ve svých 24 letech zvládnul hodně. Třeba magistra má z Cambridge. Potkat ho fyzicky v Brně už není jen tak. Firma, kterou před dvěma lety s kamarády založili, sídlí hlavně v Los Angeles. Spolupracovníky má ovšem i v Praze a v Bratislavě, protože také další zaměstnanci mají na Česko a Slovensko vazby.

Zaměstnanců má Operam ostatně čím dál víc – za dva roky vyrostl z ani ne desítky lidí na dnešních skoro 130. „Všechno se to vyvíjelo hrozně rychle,“ podotknul absolvent oboru aplikovaná informatika.

Operam se rozjel nenápadně. Parta mladých informatiků měla dohromady nejdřív startup s názvem Unite, který se zabýval online marketingem pro hudební studia. „Když jsme zrovna přemýšleli, co s tím budeme dělat dál, kontaktovalo nás náhodou jedno filmové studio a ptalo se nás, jestli bychom podobnou službu nezvládli dodat i jim. Podívali jsme se, jaký na to mají rozpočet, a byla tam částka, s jakou jsme do té doby ještě nikdy nepracovali. Pochopili jsme, že to je trh, na kterém chceme být,“ zavzpomínal Jakub.

Zkušenost s filmem neměli, ale řekli si, že na něj zkrátka zkusí aplikovat svoje know-how a uvidí, co z toho vyleze. A povedlo se. Když se později porovnaly jejich výsledky s výsledky konkurentů, ukázalo se, že jsou výrazně lepší.

Reklama na míru

Operam pracuje tak, že za pomoci volně dostupných dat o lidech pohybujících se na internetu přesně cílí na uživatele reklamu, kterou propaguje jednotlivé filmy. Jistě, to dělá spousta firem. Ale oni to zkrátka dělají lépe než ostatní.

Jejich sláva se rozkřikla ve chvíli, kdy během jednoho měsíce vyšly ve Spojených státech dva nízkorozpočtové filmy, od kterých nikdo nic nečekal, ale ony byly oba komerčně nečekaně úspěšné. Když se ostatní pídili po tom, jak se to stalo, spojovalo oba snímky právě jméno Operamu.

„Nezdá se to, ale Hollywood není až tak velký, všechno se tam rychle rozkřikne. Po tomhle rozjezdu nás kontaktovalo menší studio s názvem A24, které chtělo, abychom jim pomohli s artovým hororovým filmem *The Witch*, který se dostal na festival Sundance. Obvykle se neděje, aby artové filmy zároveň vydělaly hodně peněz, ale nám se to povedlo,“ podotknul Jakub.

Také tento splněný úkol Operam katalpuloval k těm největším studiím a velkým hollywoodským trhákům. O klientech nesmí podle smluv příliš mluvit, ale podíleli se například na novodobé *Vraždě v Orient Expressu* nebo komiksovém trhá-

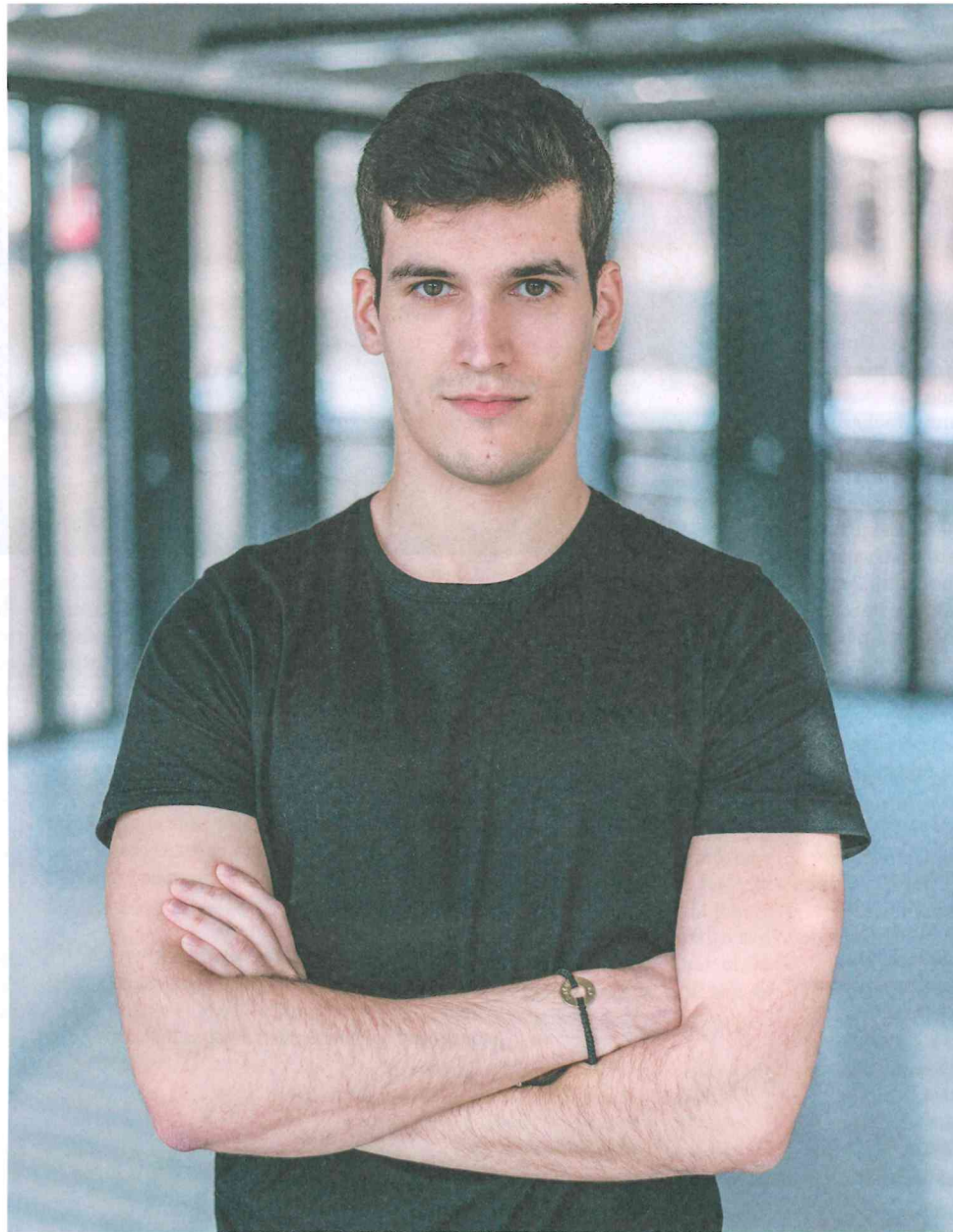

Foto: Archiv J. Jurových

Za dobu existence firmy Operam se dvakrát rozdávaly Oscary. Jakub Jurových se svým týmem pomáhal s propagací i dvěma nejúspěšnějším – Moonlightu a Tváři vody.

ku *Deadpool*. Za dobu existence firmy se dvakrát rozdávaly Oscary a Operam pomáhal řadě oceněných. Jeho lidé pracovali na obou snímcích vyhlášených jako nejlepší – *Moonlightu* za rok 2016 i *The Shape of Water* (v Česku hraném v kinech pod názvem *Tvář vody*) za rok 2017.

Raketový vzestup podniku party studentů se udál asi během půl roku, rozjížděli ho ještě z kolejí na Cambridge. Tam se Jakub Jurových, jinak kluk ze Zvolena, přihlásil po absolvování Fakulty informatiky Masarykovy univerzity.

Přitom než šel na ni, přemýšlel, že se mu na vysokou možná ani nechce. „Weby jsem dělal v podstatě odmala a někdy od 17 jsem se programováním živil. Přišlo mi, že škole k ničemu nepotřebuju, ale když už bych někam šel, tak na informatiku. Řekl jsem si, že to na semestr zkusím a uvidím, jaké to bude,“ popsal Jakub, kterému se nakonec na brněnské škole zalíbilo. I když poslední půlrok už dojížděl z Prahy, protože spolu s Andrejem Pančíkem pracoval na jiném podniku s názvem Represent.

Tři roky v Brně Jakuba přesvědčily o tom, že chodit na vysokou má smysl, tak chtěl pokračovat i dál, jen trochu změnit prostředí.

A udělal to ve velkém – přihlásil se na slavné britské univerzity Oxford a Cambridge. Dostal se na obě, vybral si Cambridge, ale nakonec tam nenastoupil. Proč? „Vysvětlil mi to tím, že musel dodělat nějakou práci, tak se na škole zeptal, co kdyby si nástup o rok posunul,“ zavzpomínal Petr Sojka, tehdejší učitel Jakuba Jurových, který nakonec psal svému studentovi doporučující dopisy na britské univerzity dva roky po sobě. Ten druhý rok už Jakub nastoupil.

„Nedá se říct, že by nějak vyčníval, ale vždycky byl hodně organizovaný a cílevědomý, a co si nachystal, to měl perfektně rozmyšlené. Až při vyplňování formuláře doporučení v ISU jsem si všiml, že Jakub patří mezi jedno procento nejlepších studentů programu podle dosaženého studijního průměru,“ podotknul Sojka.

Když Jakub o Cambridge mluvil, nedělá z britské univerzity žádnou vědu. „Chtěl jsem si zkusit, jak to bude vypadat a jestli se u toho bude dát pracovat. Ukázalo se, že ano. Škola byla navíc moc příjemná, líbilo se mi tam a naučil jsem se hrát třeba pólo,“ vypráví s úsměvem. Rozdíl proti tomu, co absolvoval v Česku, vidí. Jsou ale trochu jiné, než by člověk čekal. Slavná škola pod-

le něj není určitě těžší, liší se ale v tom, jací studenti na nic chodí.

Muni nebo Cambridge?

„Na Muni jsem potkal celé spektrum lidí. Část jich školu fláká a ty šikovné je potřeba hledat. Na Cambridge je to naopak, každý, kdo přišel, měl neskutečnou motivaci pracovat a to pak generuje úplně jiné výsledky,“ myslí si absolvent obou škol, který ale také říká, že víc se naučil z předmětů, které absolvoval v Brně.

„Zažil jsem spoustu takových, které mě hrozně bavily, a hodně jsem si z nich odnesl. A třeba kvalita studijních materiálů se skoro nedá srovnávat, na ty fakulta informatiky vyhrála. Na Cambridge je cítit, že učitelé se orientují víc na výzkum než na výuku.“

Jakubovi se v ani ne 25 letech povedlo to, o čem sní spousta (nejen) jeho kolegů z fakulty informatiky. Velké podnikání, život na slunném americkém západním pobřeží, kam už se inovativní podniky málem ani nevejdou. Z pohledu místa to prý ale zase tak jiné nebo lepší není. Sám říká, že kdyby žil v Praze nebo Bratislavě, žil by trochu jinak, ale neznamená to, že hůř.

Martina Fojtů